

מדינת ישראל

משרד מבקר המדינה
ונציב תלונות הציבור

מנהל

ນציבות תלונות הציבור

ירושלים, י"י באדר א התשע"ד
10 בפברואר 2014

תיק מס' 813937

לכבוד ד"ר י. וינרוט, ושות', משרד ערכתי-דין
מר אורי יוגב רח' ויצמן 14
מנהל רשות החברות הממשלתיות תל אביב 64239
בניין 23, המגדל, הגן הטכנולוגי מלחמה
ירושלים 9695102

שלום רב,

הנדון: בקשה להגון על רוח גدعון סייטרמן בחושף שחיתות

על דעת מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור, השופט (בדימ') יוסף חיים שפירא (להלן – הנציב),
אבקש להודיעכם החלטתו בבקשתו שבסוגו:

ביום 22.12.13 פנו עו"ד ד"ר יעקב וינרוט, יוסף ארנון וד"ר גרשון גונטובסקי לנציב, בשם של
רוח' גدعון סייטרמן, יו"ר דירקטוריון חברת נמל אשדוד בע"מ (להלן – המתלונן והחברה,
בהתאםו), בתלונה על כוונת רשות החברות הממשלתיות (להלן – הרשות) להדיח אותו
מתפקידו, בכפוף לשימושו.

כמפורט בתלונה, החלטת הרשות באה בעקבות תלונת שווה על המתלונן שהוגשה לה בספטמבר
2013 על ידי עו"ד רונאל פישר, בא כוחו של מר אלון חסן, יו"ר ועד עובדים בחברה, זאת בעקבות
פעולותיו של המתלונן לאכיפת נורמות של מינהל תקין בחברה. פעולות אלה, כך נטען, היו
לצדניהם בעניין מנכ"ל החברה דאז, מר שוקי סגיס, ובעניינו מר חסן, ועקב כך החליטו השניים
להביא להדיחתו של המתלונן מתפקידו.

בא כוחו של המתלונן ביקשו כי הנציב יכנס לעובי הקורה, וכי עד לתום הבירור ניתן צו זמני
שימנע את המשך הליך ההדחה מכוח הסמכות המוקנית לו נציב תלונות הציבור בסעיף 45
לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב] (להלן – החוק).

בעקבות קבלת התלונה, ובתרם יחליט בשאלת סמכותו לפי החוק לפתחה בבירורה, נפגש הנציב,
בימים 5.1.14, עם המתלונן ובאי-כוחו, ולאחר מכן, בימים 6.1.14, עם מנהל הרשות, מר אורי יוגב,
יחד עם המשנה למנהל הרשות, מר מאיר שמרה, ונציג הלשכה המשפטית של הרשות. ביום
2.2.14 נפגש הנציב פעמיים באי כוחו של המתלונן. בפגישות שתחו הצדדים לפני הנציב
את טענותיהם, בכלל זה בשאלת הסמכות. ביום 8.1.14 גם הוועבר למשרדי העתק מכתב תגובתם
של באי כוחו של המתלונן למכותב הזמין לשימושו של משלחה לו הרשות.

לאחר שבחן בקפידה את טענות הצדדים וסקל את מכלול השיקולים הרציפים לעניין, הגיע הנציב לכל מסקנה כי התלוונה אינה מלאת אחר תנאי סעיף 45א(1) לחוק (להלן גם – הסעיף), ולכן הוא אינו מוסמך לבררה, מהטעמים כדלקמן:

1. המתלוון אינו עובד החברה. בסעיף נקבע כי אחד התנאים לבירור תלונת חושך שחייבות הוא היות המתלוון "עובד כאמור בסעיף 36(3)" לחוק. סעיף 36(3) סב על האנשים באחד הגופים הנזכרים בפסקאות 1(1) ו-2(2) (להלן – גוף נילון) שעלהיהם ניתן להגיש תלוננה, וקבע כי תלונה ניתנת להגשה על מי שנמנה עם אחת משלוש הקבוצות: עובד בגוף נילון, נושא משרה בגוף נילון או מלא תפקיד בו. משוכתב אפוא בסעיף 45א(1) כי הוא יכול על עובד תוך הפניה לסעיף 3(3), שמע מינה כי כוונת המחוקק היא שהסעיף יחול רק על קבוצה אחת מבין השלוש: על עובדים בגופים נילוניים ולא על נושא משרה או על בעלי תפקיד בגופים אלה.

באי כוח המתלוון טענו לפרשנות מילולית אחרת של התנאי האמור. לדעתם, משהפנה המחוקק בסעיף 45א(1) לסעיף 3(3), כוונתו הייתה שהסעיף יחול על כל שלוש הקבוצות המנויות בו: עובד בגוף נילון, נושא משרה בגוף נילון או מלא תפקיד בו, ולכן יש לראות בתלוון, המכון כיו"ר הדירקטוריון בחברה, כמו שהסעיף חל עליו.

לשונם הבהיר של שני הטעיפים אינה מתוישבת עם פרשנות זו. ואולם גם אם הייתה לשון החוק סובלת, בדוחך, את הפרשנות המוצעת, בחינת הכליתן של הוראות סעיפים 45א-ה הוכיח תומכת בפרשנות המבוארת לעיל, הנקוטה זהennis בידי כל הנציגים לדורותיהם. הוראות סעיפים אלה, שענינן הגנה על מתלוונים חושפי שחיתות, הוספו לחוק בתיקון מנתן 1981 כחריג לכל הקבוע בסעיף 38(8) לחוק ולפיו הנציב אינו מברר תלונת של עובד בגוף נילון הנוגעת לעובdotו. הן נועדו להגן על עובדים, המצוויים ככל בעמדות נחיות אל מול המעבד, ומוכנים לסקן את עצם כדי למונע ולהשוו מעשי שחיתות, זאת אף שהמאבק בשחיתות אינו חלק מהגדרת התפקיד שלהם. מטרת התקיון לחוק לא הייתה אפוא להגן על חושפי שחיתות באשר הם, אלא על אותן חושפי שחיתות שהם עובדים הכהופים למקצועם, תלויים בו לפראנסטם, והתנאי עבודתם וזכויותיהם נפגעים בשל כך שלא יכולו לעמוד מנגד והתריעו על מעשי שחיתות שנחצפו להם בעבודותם.¹

nochח האמור, ואף שנושא משרה ובעלי תפקיד אינם חסינים תחת מטרייתו של סעיף 45א(1), בין הנציב אם ניתן לראות בתלוון, יו"ר הדירקטוריון, שמחויב מתקין החיקיקתיות של הוראות סעיפים 45א-ה לחוק, כמובא לעיל, וכן החדרת תפקידיהם וסמכויותיהם של דירקטוריונים לפי דיני החברות הכלליים ולפי הדיניטים החלים על חברות ממשלתיות, הגיע הנציב לכל מסקנה כי לא ניתן לראות בתלוון עובד החברה כמשמעותה זה בסעיף, זאת גם אם הוא מקבל שכר עבור עבודתו.²

VIDASH, אין דומה מעמדו של עובד בחברה למעמדו של יו"ר דירקטוריון, שמחויב מתקין תפקידו – כמו שעומד בראש הארגן המופקד על הבטחת התנהלות תקינה בחברה – למנוע מעשי שחיתות בה ולתקן ליקויים שהוועלו בדוחות הביקורת.³

2. המתלוון לא נפגע מעשה של ה"מומונה" עליו. תנאי נוסף לבירור תלונת עובד חושך שחיתות, לפי הסעיף, הוא כי היא נסבה על מעשה פוגעני של "מי שМОונה" על העובד. עדמתה הנציב היא כי אין לראות במנהל הרשות "מומונה" על המתלוון, כמשמעות המונח בסעיף. מהוראות חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 עולה כי הרשות אינה ממנה דירקטוריונים בחברות ממשלתיות אלא מפקחות על התנהלותם, ובמסגרת זו, מוסמכת להעביר

¹ תכילת הוראות הטעיפים האמורים נלמדת גם מנוסחו של סעיף 45א(2) לחוק, שנחקק כעשר שנים מאוחר יותר, וענינו הגנה על מבקרים פנימיים. בסעיף זה נקבע כי נציב תלונות הציבור מוסמך להגן על "עובד, שהוא מקרק פנימי" בגוף נילון. אילו רצתה המחוקק להגן על כל מקרק פנימי, יהיה מעמדו וסדרי העסקתו בגוף אשר יהיה, לא היה מוסיף את המילה "עובד", והיה מקנה את ההגנה על כל מקרק פנימי בגוף נילון, באשר הוא. הנה כי כן, תכילת הוראות החוק האמור – הגנה על עובד ולא על נושא משרה או בעל תפקיד – שזרה כחוט השני בסעיפים 45א-ה לחוק.

² ראו בג"ץ 4295/95 קמחי נ' בית הדין הארץ לעבודה, פ"ד נב(5), 773, 783-782.

³ ראו סעיף 35 לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975.

דיקטור מתפקידו אם מצאה כי הוא אינו מלא אותו כראוי. הרשות היא אפוא הרגולטור (המאסדר), האחראי על פיקוח וasadra של תחום החברות הממשלתיות, אך היא ומינהלה אינם "ממונים" על דיקטורים בחברות ממשלתיות, כמשמעות המונח בסעיף 45א(1) לחוק. לעומת זאת עולה בקנה אחד עם תכליתו של הסעיף – הגנה על העובד החושש שחיתות מפני מעסיקו, אך לא מפני הרגולטור⁴.

3. **זימנו של המתلون לשימוש לא בא לכוארה בתגובה על חשיפת שחיתות.** לפי הסעיף, תנאי נוסף לבירור תלונות חוסף שחיתות הוא כי המעשה הפוגעני של הממונה בא בתגובה על כך שהמתلون הדיע על מעשי שחיתות שבוצעו בגוף שבו הוא עובד. ואולם, בתלונה כלל לא נתען כי זימנו המתلون לשימוש על ידי מנהל הרשות בא בתגובה על הצעדים שנקט המתلون למניעת מעשי שחיתות בחברה או לחשיפתם. כל שיערנו הוא שפעולותיו של מנהל הרשות ננקטו בעקבות התלונה של מר חסן (באמצעות עו"ד פישר).

אומנם, עורכי דין של המתلون הציבו על סמכיות הזמינים בין כניסהו של מנהל הרשות לתפקיד, בספטמבר 2013, לבין זימנו של המתلون לשימוש, בדצמבר 2013, ואולם הם לא טוענו כי מנהל הרשות יוזם את הליך הדחפה בתגובה על פעולות המתلون למניעה או לחשיפה של מעשי שחיתות של המנכ"ל או של מר חסן. זאת ועוד, גם אם הפניה של עו"ד פישר הנעה את מנהל הרשות לפתח בהליכים להדחת המתلون, לא ניתן כי יש קשר פסול כלשהו בין מנהל הרשות למנכ"ל החברה דאז, מר סגיס, או למר חסן, שהניע את מנהל הרשות לפתח בהליך להדחת המתلون מכובנותו משום חשוף שחיתות של שני האחראונים.

מנהל רשות החברות והמשנה למנהל הרשות טוענו כי אי-שביעות הרצון מתפקידו של המתلون הטענה לאורך זמן, עד לפני כניסה של מנהל הרשות הנוכחי, מר אורי יוגב, וכי טיעות/zימנו לשימוש הייתה מוכנה שבוטעת לפני כניסהו לתפקיד. יתר על כן, טוענו כי הביקורת של הרשות על תפקוד הדיקטוריון של החברה התמקדה לא רק במתلون אלא גם בשני דיקטורים נוספים, שאף נגדם נפתח הליך הדחפה. עובדות אלה שומטות את הקרקע, לדעת הרשות, תחת הטענה ולפיה היא מתנצלת דווקא למתلون.

曩יגי הרשות הוסיף וטענו כי לא זו בלבד שלא ניתן לקשר סיבתי לכוארי פסול בין החלטה לפתח בהליך הדחפה לבין חשיפה או מניעה של מעשי שחיתות מצד המתلون, שהוא כאמור תנאי אין בalto לבירור תלונה של חוסף שחיתות, אלא שאחת הסיבות לפתחה בהליך הייתה, לטענותם, דווקא היעדר טיפול נמרץ דו של המתلون ושל דיקטורים נוספים בחשדות לניגוד עניינים של עובדי החברה.

בשל כל אלה, וambilי להביע עמדה לגוף העניין, קבע מבחן המדינה ונציג תלונות הציבור כי לא כמה לו סמכות חוקית לברור את תלונתו של מר סייטמן ולתת צו הגנה לפי סעיפים 45א ו-45ג לחוק.

בכבוד רב,

הלו שмагר, עו"ד
מנהל נציגות תלונות הציבור

העתק : השופט (בדימוי) יוסף חיים שפירא,
מבחן המדינה ונציג תלונות הציבור

מר אלי מרוזל, מנכ"ל

⁴ ראו גם סעיף 45 ד לחוק, הקובל, בין היתר, כי ראש הגוף הנילן שבו עובד המתلون רשאי לבקש שהנציב ייעין מחדש בהחלטה תחת צו להגנת העובד. גם מהוראה זו יש לזכור כי הגנת המחוקק נועדה לחול, בכלל, על עובד מפני התנכלות הממונה עליו המושך גם גופו הנילן. בנסיבות אלה, אם ניתן צו להגנת העובד, רשאי העומד בראש הגוף לפנות לנציג כאמור. לעומת זאת, פרשנות שלפיה הממונה יכול להיות גם הרגולטור, מוקנת מתוכן את הוראת סעיף 45 ד בסתורציה כזו.